סיום התפילה

אין בַּאלֹהֵינוּ, אֵין כַּאדוֹנִינוּ,
אין בְּמּלְבֵנוּ, אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ.
מִי בְאלֹהֵינוּ, מִי בַאדוֹנֵינוּ,
מִי כְמּלְבֵנוּ, מִי כַאדוֹנֵינוּ,
נוֹדָה לֵאלֹהֵינוּ, נוֹדָה לַאדוֹנֵינוּ,
נוֹדָה לְמִלְבֵנוּ, נוֹדָה לְאדוֹנֵינוּ,
בָּרוּךְ אֵלֹהֵינוּ, נַוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ.
בָּרוּךְ אֵלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ,
בָּרוּךְ מֵלְבֵנוּ, בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ.
בְּרוּךְ מַלְבֵנוּ, בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ.
בְּרוּךְ מַלְבֵנוּ, בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ.
בַּרוּךְ מַלְבֵנוּ, אֲתָה הוּא אֲדוֹנֵינוּ,
אַתָּה הוּא מִלְבֵנוּ, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ.
בַּתָּה הוּא שֶׁהִקְטְירוּ אֲבוֹתֵינוּ

אָמַר רַבִּי שֶּלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא: תַּלְמִידֵי חֲכָמִים
מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם, שֶׁנֶּאֶמֵר: וְכָל־בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יהוה,
וְרַב שְׁלוֹם בָּנֵיְךָ. אַל תִּקְרָא בָּנֵיִךְ אֶלֶּא בּוֹנְיִךְ.
שְׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךְ, וְאֵין לְמוֹ מִרְשׁוֹל.

יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ, שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתְיִרְ.
לְמַעַן אַחִי וְרֵעִי, אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ.
לְמַעַן בֵּית יהוה אֱלֹהֵינוּ, אֲבַקְשָׁה טוֹב לֶךְ.
יהוה עֹז לִעַמוֹ יִתֵּן, יהוה יִבָרֶךְ אֵת־עַמוֹ בַשָּׁלוֹם.

In some congregations, the service continues with Kaddish D'Rabbanan, page 111.

ALL YOUR CHILDREN SHALL BE TAUGHT BY ADONAI וְכְל־בָּנַיִּךְּ לִמוּדֵי יהוה. Isaiah 54:13. The rabbis see the teachers of Torah as "builders" and their disciples as their children.

MAY THOSE WHO LOVE YOUR TORAH FIND GREAT PEACE שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרֶתֶךּ. Psalm 119:165. This verse begins a series of verses, all of which contain a prayer for peace—thus offering for study a fitting conclusion to the service.

MAY THERE BE PEACE WITHIN YOUR WALLS יְהִי שֶׁלוֹם בְּחֵילֵךְ. Psalm 122:7.

MAY GOD GRANT STRENGTH TO GOD'S PEOPLE יהוה עוֹז לְעַמּוֹ יְתֵּן. Psalm 29:11.

NONE COMPARES TO OUR סס אין כָּאלהֵינוּ. This 1st-millennium prayer was originally composed as a mystical meditation: the repetitions served to bring the devotee to an ecstatic visionary state. Because of its simplicity and ease of recall, it became a favorite prayer with which to conclude a service and, in the Sephardic liturgy, it forms part of the conclusion of every morning service. The first three stanzas spell out the acrostic amen and the next two begin with the first two words of every blessing: barukh atah.

RABBI ELEAZAR SAID אַמַר רַבִּי אֵלְעַזַר. In the ancient synagogue, prayer services concluded with Torah study. This passage is a remnant of that tradition; it is a passage quoted extensively in the Talmud. In reciting it, we express the hope that the teaching and learning we have experienced today will help create a world of peace. It is through the teaching of the values that Torah represents that we ultimately achieve security.